

CRVENI TEROR – Slovenija i Srbija otišle su dalje u istraživanju komunisti kih zlo ina

Objavio **Josipa S** - 20/07/2016

Specijalni odjel MUP-a Slovenije u 20 godina rada evidentirao je 600 lokacija masovnih grobnica, u Srbiji su poimence popisane 59.624 žrtve komunizma

“Sreten Žujovi Crni rekao je: “Strijeljati nekoga – to je tehni ko pitanje”, a ilas dodao: “Ali osnovno je uvjeriti masu u nužnost toga strijeljanja.” Rije i koje je izgovorio Žujovi , istaknuti komunist i bliski Titov suradnik, potom uvjereni informbiroovac, koji se zbog toga javno pokajao, zapravo su paradigmati ne za ono što su radili jugoslavenski komunisti u vrijeme i neposredno,

piše: Ivica Radoš/Vecernji.hr

Naime, svake godine u svibnju i lipnju održavaju se komemoracije u povodu komunisti kih zlo ina po injenih “u ime naroda”. Prilika je to da se živi sjete mrtvih koji su bez suda ili kao ratni zarobljenici ili kao civili završili u nekom jarku, jami, tenkovskom rovu ili oknu nekog od rudnika. U istraživanjima tih zlo ina, nakon pada komunizma, najdalje je otišla komisija vlade Republike Slovenije za rješavanje pitanja prikrivenih grobišta. Specijalni odjel MUP-a Slovenije, koje radi ve 20 godina, na elu s inspektorom Pavelom Jamnikom i prof. Mitjom Ferencom – ve je ranije evidentirao 600 lokacija masovnih grobnica u kojima je najmanje **80.000 likvidiranih ratnih zarobljenika i civila**.

U Hrvatskoj je bio pokušaj da se obilježe grobišta i ekshumiraju grobna mjesta te popišu žrtve, ali je taj pokušaj propao zbog politi kih pritisaka pa saborska komisija posao nije dovršila. Nakon što je 2000. izbore dobio SDP, saborska komisija je do ekana „na nož“. Pa ipak, u Hrvatskoj su bili aktivni povjesni ari. Oni su objavili dokumente Ozne na temelju kojih se može identificirati gotovo sedam tisu a ubijenih vojnika i civila. U Hrvatskoj i u BiH na lokalnoj razini objavljeni su brojni žrtvoslovi sa stradalima na križnim putovima, popisi ubijenih sve enika itd. Zahvaljuju i tome, poimence se zna za **oko 50.000 žrtava**. Na žalost, u Hrvatskoj se zbog ideoloških recidiva pitanje istraživanja žrtava stalno problematizira.

Sreten Žujovi

Za razliku od Hrvatske, na istraživanju komunisti kih zlo ina daleko je otišla i Državna komisija Republike Srbije za tajne grobnice koju vodi povjesni ar Sr an Cvetkovi . U Srbiji su poimence popisane 59.624 žrtve komunizma, od ega su 33.000 strijeljane, 3000 osu ene. Mnogi su, nakon rata, stradali u logorima u Vojvodini, uglavnom folskdoj eri. Tolike žrtve su utvr ene na osnovi dokumentacije Ozne i državnih i partijskih organa i one nisu kona ne. Nedostaje oko 25-30 posto dokumentacije tako da je, prema procjenama Sr ana Cvetkovi a, broj komunisti kih žrtava na podru ju Srbije (uža Srbija i Vojvodina) realno **premašuje 70.000**.

Tito, šegrt Kominterne

No, tko je odgovoran za tolike žrtve? Dokumenti koji bi za masovne zločine izravno teretili **Politbiro KPJ** svjesno su uništeni ili nisu sačuvani. “Ništa se nije moglo dogoditi bez znanja i odobrenja Politbira i Tita, po strukturi stvari. Injenica je da nemamo sačuvane dokumente koji to jasno govore. U sovjetskom slučaju imamo sačuvane dokumente“, kaže povjesnik **Ivo Banac**. On smatra da za komuniste nije bilo ništa posebno donositi odluke nakon kojih se provode zločini, što znači i da je Tito kao naredbodavac izravno odgovoran za masovne zločine. Slika ne misli i povjesnik **Davor Marijan**.

“Treba voditi računa o tome da je Tito bio šegrt Kominterne, a oni su znali kako se te stvari rade“, kaže Marijan. Povjesnik Josip Jurčević uopće ne dvojiti tko je odgovoran za masovne zločine na području Jugoslavije. “Postoje snimke **Titovih govora**, a u svim dokumentima nastanka OZNE i KNOJ-a jasno je napisano što i kako trebaju raditi. Osim toga, u raznim memoarima ljudi iz Generalštaba o završnim ratnim operacijama vidi se da je isključivo Tito donosio odluke, a oni su bili ti koji su to izvršavali“, dodaje povjesnik **Josip Jurčević**.

No, povjesnik **Hrvoje Klasić** tvrdi suprotno. “Mi nemamo nijedan dokument koji govori o tome da je Tito naredio zločine. Imamo dokumente u kojima Tito govori da treba prestati s takvim stvarima“, tvrdi kontroverzni Klasić, koji dodaje da su za te zločine Tito i CK doduše znali, ali nisu odgovorni. Klasić smatra da je riječ o osveti, a ne pomno planiranim zločinima. „Radilo se o osveti koja je bila stravična i vrlo surova, ali ne mislim da je to neki drugi plan“, veli Hrvoje Klasić, koji je mišljenja da su komunisti koji zločini, barem oni počinjeni krajem rata, bili upereni prema onima koje se u ratu smatralo odgovornima za rat. „Među vojnicima koji su proljeće 1945. napuštali Zagreb bilo je apsolutno nevinih ljudi.

Injenica da su se našli u skupini s onima koje se smatralo odgovornima za zločine koji su počinjeni od 1941. do 1945. dovela ih je u tu situaciju“, obrazlaže Klasić svoju teoriju. Prema njegovu mišljenju, planskih likvidacija bilo je tek poslije završetka rata. Prema **Srđanu Cvetkoviću**, iz dokumentacije koju je imao na uvidu, proizlazi da su komunisti koji zločini bili savršeno organiziran proces koji je vodila tajna komunistička policija.

“Od hapšenja i prosljeđivanja uz torturu do tajnih likvidacija, maskiranja tajnih grobnica i izvještaja knjiga i popisa strijeljanih, od kojih su mnogi sačuvani“, veli Cvetković. “Iskakanja je“, dodaje Cvetković, “bilo, ali su organi sigurnosti i Partije sve to budno nadzirali i vodili, opominjali da se strijelja više ili prekine s tim postupcima kad je trebalo. U Srbiji je to bilo intenzivno već od listopada 1944. pa do polovice veljače 1945. U Hrvatskoj i Sloveniji to je potrajalo **do ljeta 1945.**”

Civili zatvoreni u rudniku

„Kod komunista nema osвете, onog o čemu priča Goldstein. Komunisti se ne svete, oni ubijaju planski“, kaže povjesnik **Davor Marijan**. “Postojao je vrlo precizan plan za masovne likvidacije zarobljenih u trenucima preuzimanja vlasti. To su činili ljudi koje je Tito odredio. Oni su zarobljenike percipirali kao trenutnu i buduću opasnost“, objašnjava Josip Jurčević i navodi primjer Hude jame u Sloveniji, rudniku Barbarin rov, u koji su komunisti nagurali na tisuće ratnih zarobljenika i civila te potom zatvorili rudnik.

“Kad se pogledaju fotografije iz Hude jame, mogu se vidjeti ženske pletenice, a najmlađa osoba s pletenicama imala je 11-12 godina, što je utvrđeno analizom kostiju. Koji su zločini počinile te žene da su se oni njima osvećivali? Osveta je priča koja je davala neku vrstu opravdanja i bila je motivacijski imbenik. Dakle, nije riječ o osveti o kojoj govore Goldstein, Mesić i Milanović, nego o planu“, kaže Jurčević.

No, zašto su komunisti bili tako okrutni?

“Provodili su ono što su mislili da je stvaranje povijesti. To se odnosilo na zarobljene protivnike i na one koji bi mogli biti lideri opozicije, otpora. Daksa je klasičan primjer“, kaže profesor Banac.

Ivica Radoš/Vecernji.hr